

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

I Lovforslagets § 16 er der en særlig Bestemmelse, som det vil være rimeligt at gøre et Par Bemærkninger om. Efter den nugældende Ordning gælder for Søfolk, som krigsulykkesrammes, følgende Forsikring: den almindelige Ulykkesforsikring — altsaa i det Øjeblik, de rammes under Udførelsen af deres Arbejde —, den særlige Forsikring efter Loven af 19. December 1936, som forhøjede Indtægtsgrænsen paa 2 100 Kr. med 1 900 Kr., og endelig det særlige Tillæg paa 10 000 Kr., som Søfolk fik ogsaa i Henhold til Loven af 19. December 1936. Efter den foreslaaede Ordning er Søfolk under Udøvelsen af deres Gerning forsikret efter den almindelige Ulykkesforsikringslov, hvor Indtægtsgrænsen er 2 100 Kr., idet Ekstratillægget paa 1 900 Kr. til Indtægtsgrænsen falder bort ifølge § 16 i den her foreslaaede Lov. I Stedet for faar de den Ulykkesforsikring, som alle har i Henhold til dette Lovforslag, og de beholder Tillægget paa de 10 000 Kr. efter Loven af 19. December 1936. Søfolkene berøves altsaa den ekstra Forsikring, de havde gennem den forhøjede Indtægtsgrænse, men til Gengæld falder de ind under den almindelige, hele Befolkningen omfattende, Ulykkesforsikring.

Loven betyder altsaa baade et Plus og et Minus for Søfolkene. Der er det Minus, at Ulykkesforsikringen efter Loven af 19. December 1936 betales af Søfolkenes Arbejdsgivere, hvorimod den her foreslaaede Forsikring betales af de paagældende selv. Der er det Plus, at medens Ulykkesforsikringen efter den gamle Ulykkesforsikringslov kun omfatter Ulykker, sket under Udøvelsen af de paagældendes Gerning, omfatter denne Krigsulykkesforsikring enhver Borger, ikke blot under Udøvelsen af hans Arbejde, men i ethvert Tilfælde — hele Døgnet rundt —, hvor han end befinder sig.

Ved det Lovforslag, som her fremsættes, sker der altsaa det, at Rederierhvervet, der, som jeg tidligere har omtalt, vil have meget vanskeligt ved at udrede de store Præmier, der paahviler det, bliver lettet for en Trediedel eller en Fjerdedel af dets Udgifter til Ulykkesforsikring. Jeg tilføjer, at jeg aldeles ikke er sikker paa, at denne Lettelse er tilstrækkelig, saaledes som Forholdene har formet sig for det paagældende Erhverv, og jeg forbeholder mig efter nærmere Forhandling inden for Regeringen og med de interesserede Parter at vende tilbage til dette Spørgsmaal over for den høje Rigsdag og dens Finansudvalg.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til Tingets velvillige og hurtige Behandling. Jeg tror, at man herigennem har faaet udformet en Ordning, som kan vise sig formaalistjenlig og i hvert Fald yde en vise Sikkerhed for Befolkningen.

Formanden: Eksemplarer af Lovforslagene vil blive omdelt.

Den paa Dagsordenen opførte Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1967).

Sagen sattes til Forhandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Christmas Møller): Jeg skal tillade mig for det høje Landsting at forelægge Forslag til Lov om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., saaledes som dette Lovforslag er vedtaget i det andet høje Ting, nogenlunde i den Skikkelse, i hvilken den tidligere Handelsminister havde fremsat det, kun med nogle enkelte Ændringer.

Lovforslaget er, saaledes som det høje Tings Medlemmer vil vide, formet som en meget udstrakt Bemyndigelse. Hvis Forholdene ikke var saa ekstraordinære, vilde det høje Ting eller i hvert Fald store Dele af det sikkert ikke have Lyst til at give Magten fra sig, hvad Handelsministeren end hed, men Forholdene er jo ekstraordinære. Man har derfor i Regeringen ment, at det for Oversigtens, Forenklingens og hele Arbejdets Skyld var formaalistjenligt at samle i een Lov den Række af Bemyndigelser til at foretage ekstraordinære Foranstaltninger, som man jo fra alle Sider har anerkendt er nødvendige. Det Lovforslag, jeg forelægger, maa i Virkeligheden siges at være en Sammenarbejdning af tre eller fire Love: den gamle Valutalov, de to Bemyndigelseslove af 2. og 22. September, fornyet engang i Marts, og endelig den særlige Lov angaaende Betalinger til Udlandet og Nationalbankens Rettigheder her, som blev gennemført for nogle faa Uger siden.